

RUSKI INWALID

N^o =

80.

WTOREK.

6 Kwietnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francja. Hiszpania. Anglia.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga, 6 Kwietnia.

Na posiedzeniu Akademii Cesarsko rossyjskiej w dniu 6 zeszłego m. odbytem, prezes ię J.W. Szyszków Vice-Admirał uczynił następujące trzy przełożenia:

I.) »W tych dniach odebrałem pismo od Professora *Dobrowskiego*, Czecha znanego z rozlicznych prac naukowych. Oświadcza on w niem dla Akademii Cesarskiej swoje uszanowanie, przyrzeka oraz komunikować rozmaite płody naukowych swoich zatrudnień. Z powodu więc tego pisma, oraz przez wzgląd nato że P. *Dobrowski* przez liczne swoje dzieła, wydane po niemiecku o rozmaitych dwialektach słowiańskich, nabył wziętości w świecie uczonym, mam za powinność podać go za kandydata na członka honorowego akademii.

II.) »Podobnież znany z prac swoich w literaturze Czeskiej, professor tego języka Pan *Negedli*, którego iedną rozprawę iużemy w akademickich wiadomościach pomieścili; zasługuje na to, aby akademii zwróciła na niego swą uwagę i nabyła przez iego przyjęcie dostojnego członka honorowego: a przeto mam honor i iego przedstawić do wyborów.

III.) »Znający z niemałoważnych prac swoich naukowych dostojny nasz członek honorowy Pan *Linde*, przesłał do naszey akademii księgę w języku polskim pod napisem: *Prawda ruska*, a wypisnie swoim do mnie adressowanem wyraża między innem: »Okoliczności i zatrudnienia moje niepozwalają mi tyle poświęcić czasu dziełom słowiańskim, ilebym życzył; lecz wszelkimi sposobami usiłuję wzbudzać ochotę w ludziach młodych i wolniejszych od zatrudnień do poświęcenia się temu przedmiotowi, tyle z siebie interesującemu i pożytecznemu. Z tych liczby iest Pan Rako-

wiecki, którego pracę chociaż jeszcze nie- skończoną przesyłam. Dziełko to z 70 prze- szło będzie się składać arkuszków. Naj- śniewszy Cesarz JMś łaskawie pozwolić ra- czył, aby było poświęcone wysokiey Jego osobie. Przekonany jestem że ani JW WPań »Dobr, ani akademii Cesarsko rossyyska, nie- odrzuci tego dzieła, które chociaż niezawiera nic nowego dla Rossyi, zawsze jednak upo- wszechnia to, co jeszcze mało jest znanem. »W takim to przekonaniu mam honqr przed- stawić tę pracę młodego pisarza w nadziei, że akademii Cesarsko-Rossyyska nieomieszka zapewne łaskawem iey przyjęciem zachęcić »Autora do dalszey w tej mierze wytrwa- łości i poświęcenia się przedmiotowi, mają- cemu z czasem niemałe w literaturze słowiań- skiey przynieść pożytki.« Po wysłuchaniu tego pisma, Akademia Cesarsko Rossyyska prosiła szanownego swego członka, JW. *Sie- strzencewicza Bohusz* Metropolitę kościołów ka- tolickich w Rosseyi iako najlepiej znającego ięzyk polski, o przejrzenie tej księgi, JW. Me- tropolita dokonał polecenia tego, przejrzał księgę, poczynił z niey wypisy, które nastę- pującemi kończy słowy: »Wypisałem te noty z *prawdy ruskiej*, wydanej na początku roku niniejszego w Warszawie. Wypracowanie tej Księgi godne jest gorliwości Słowianina. Poży- teczna jest ona dla Rzpłtey literatury i zasłu- guie aby akademii nasza należną oddała iey sprawiedliwość.«

»Gdy więc otrzymujemy tak chlubne swia- dectwo o pracy Pana *Rakowieckiego*, sędzę iż przyzwolną i słuszną jest rzeczą abyśmy go zaszczycili medalem złotym trzeciego stopnia.—

Po takich przełożeniach JW. Wice prezesa stosownie do ustaw akademickich, P. Jozef *Dobrowski* i Pan *Negedli* mianowani zostali członkami hon. Akad. Ces. Ros; a Panu *Ra- kowieckiemu* za tak piękną i pożyteczną pracę w literaturze słowiańskiej ofiarowano medal złoty trzeciego stopnia.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Wiednia 27 Marca.

Posel hannowerski hrabia *Munster* wyjechał ztąd 22. b. m. i udał się do Londynu. Pier- wszy oddział wielkiej loteryi już jest rozegra-

ny. Pryncypalna wygrana 50,000 złotych wy- nosząca, dostała się pewnemu prywatnemu obywatelowi o mil trzy od Esseg.

z Sztutgardu, 27 Marca.

Dnia 24. b. m. Hrabia *Wintzengerode* w imieniu Króla swojego prosił uroczyście o rękę Xiężniczki Pauliny-Teressy-Ludwiki, Córki zesłego Xiążęcia Ludwika. A gdy nato zgo- da Xiężniczki nastąpiła, pomieniony Hrabia ofiarował iey wizerunek monarchy swojego.

Niewiedziano dotąd o przyczynie uwięzienia doktora *Berne*. Teraz zaś przypisują one ze- znaniom ucznia *Zichel*, przez nie bowiem wiadomo, że pomieniony *Berne*, przesłał temu uczniowi z Paryża pismo iakieś buutownicze dla rozszerzenia go i upowszechnienia w Niem- czech.

FRA. CIA.

z Paryża, 25 Marca.

Rada mieyska Wersalska postanowiła za zgodą wszystkich swoich współobywateli wznieść pomnik Xiążęciu *Berry*.

Ostatnia naoczna stawka *Luwela* z wielu świadkami przeciwko niemu mówiącemu, miała miejsce 23. b. m. Już w niey nieokazy- wał spokojności z jaką stawał pierwey przed sądem. Słychać że proces iego wkrótce bę- dzie się odbywać publicznie.

W gazetach madryckich czytamy odezwę *Don Pedro Agar* wydaną w Korunie pod dniem 3. b. m.—Treść iey jest taka:

»Hiszpani! Niech się brzydzą serca wasze śmiercią Ludwika XVI, iako zbrodnią, która pokryła Francją niczem niezatartem piętnem, całe szeregi wieków, ani największe dowody wierności narodowej zgładzić go niemogą! Niech się brzydzą serca wasze podłym zama- chem *Kromwela*, który się targnął na świętą osobę *Karola I!* Nasze obyczaje, charakter, i mądre umiarkowanie; sama religia nasza nie- podzielona dotychczas na tyle sekt w innych znajdujących się narodach, wszystko to jest nam bezpiecznym przeciwko podobnym wy- padkom murem. Narod i woyska są w zgo- dzie i niezerwaney jedności! Biada temu kto by się targnął na spokojność powszechną! Sczę- ście nasze nierozdzielne jest z podobnem Króla naszego! Ustalemy i zafundujemy kon- stytucyją naszą bez przelewu i jedney kropli

krwi współbraci naszych. Szczerłość umiarkowanie i braterstwo wszędzie i zawsze towarzyszyć nam będą.*

— Znamy *Lecarpentier* niegdyś członek konwencji narodowej i jeden z królobójców, powrócił był do Francji bez pozwolenia; lecz sąd miejscowy departamentu Lamanche skazał go znowu na wygnanie.

Zaboyca *Lavel* przewiezionym został 3 b. m. pod ścisłą wartą z więzienia *conciergerie* do innego umyślnie dla niego sporządzonego przy zamku luxemburskim. Tegoż dnia od gtey zrana aż do drugiej z południa badała go izba Parów i stawiony był przed świadkami przeciwko niemu dowodzącemi. Zeznana jego własne mesą ieszcze wiadome publicznie; wiadomo atoli że ta sprawa wkrótce się skończy i izba Parów przystąpi do wyrokowania.

Jenerał *Hallen*, który tu niedawno powrócił z wygnania, utracił teraz wzrok zupełnie.

Pan *Dessere* stróż pieczęci, ma tu ziechać na początku kwietnia.

Patryoci hiszpańscy, którzy będąc wygnanymi przesiadywali tak w samym Paryżu jak i innych miastach francuzkich, zawsze się odznaczeni przykładną zgodą i wspaniałą stałością umysłu. Każdy z nich mówił tylko i myślił o swoich rodakach i dzielił z nimi ostatni majątek, aby tylko oczyzyzna odzyskała pokoy, pomyślność; i dawną świetność.

Powiadają że *Ellio* uwięzionym znowu został i odwiezionym do Walencji. — Hiszpani wszyscy a nawet i Hiszpanki noszą kokardy narodowe, a to we wszystkich prowincjach tego Królestwa.

HISZPANIA.

z Madrytu, 14 Marca.

Powiadają że Król chcąc uniknąć trudności połączonej z nowemi wyborami kortezów, potwierdził pierwszych deputowanych w tem znaczeniu (stany nieprędzey mogą bydź zwołane jak na 15 Maia.)

Z Bilbao wysłano w tych dniach statek przewozowy z depesząmi ważnemi do dowódcy naczelnego wojsk królewskich w Ameryce południowej. Adjuwant Jenerała *Morillo* jako świadek zmian zaszytych w Madrycie, wiezie je na miejsce przeznaczenia. Powszechnie rozumieją, że nastąpi zawieszenie broni z powstańcami Amerykańskimi z tym warunkiem, aby oba wojska zostały w terazniejszych swoich pozycjach, dopokąd kortezy niewydadzą

w tej mierze ostatecznego postanowienia względem woyny z osadami.

Członki Junty tym czasowej, powszechnie są szanowane i posiadają wielką ufność w całym narodzie. — Nowy Minister Sprawiedliwości *Don Tarreno*, z trudnością może pisać; gdyż palec wielki w prawey ręce wywichnięto mu na torturach ś inkwizycyi.

Wszyscy oficerowie, którzy niegdyś służyli pod dowództwem Jenerała *Porriere*, a potem schronili się do Francji, powrócili teraz do Biskai, gdzie ich przyjęto z oznakami najwyższej radości. W Tolozie młode dziewicy przypinały im kokardy narodowe; Przeciwnie tak nazwani *Josefinos* bardzo ozięble byli przyjęci.

Na mieyscu Xiędza *Beleomo* Król mianował spowiednikiem swoim Xiędza *Merino*, kanonika katedry S Jzydora powszechny posiadającego szacunek, oraz autora Xięgi pod tytułem: *Dawne kortezy*. Szanowny ten prałat dotychczas był więziony.

Z Kadyxu, Sewilli i Grenady niemaemy od niejakiego czasu żadnych doniesień, a przeto i niewiemy co się tam dzieje. Powiadają że kupy zbrojne stronników *Riego*, opanowały góry Sierra morena. W dzienniku jednym powiedziano: Widać że wszystkiego, że oddział wojska z wyspy Leona, zajął miasto Kadyx; słyebać nawet że i cała flota jest w ręku tegoż oddziału.*

Donoszą z Walencji, że znaleziono tam kilku ludzi zabitych przez zbóyców.

ANGLIA.

z Londynu, 26 Marca.

Lord *Dundas*, namiestnik Królewski na wyspach Arkadzkich i szkockich umarł 22 b. m.

Na posiedzeniu sądu Jorkskiego w dniu 18 b. m. odbytem Hunt w obronie swojej miał mowę, która przeszło trzy godziny zabrała czasu. Dowodził naybardziej, że świadkowie przeciwko niemu stawieni przez Pana *Skerlette* nie są w stanie dowiedzenia zarzucanych mu przystępstw. Mowiąc o niektórych znakomitych osobach, używał wyrazów nieprzyzwoitych i krzywdzących; lecz sędzia zawsze mu nakazywał milczenie. Nakoniec prosił przysięgłych aby niewierzyli zwodniczemu słowom Pana *Skerlette*, i niedawali swego zdania bez zupełnego przekonania. A ztąd czynił sobie nadzieję pomysłnego wyroku. — Wielu ieszcze świadków jest takich, których bynajmniej niebadano; a

przeto wnosić wypada, że ta sprawa nierychło się jeszcze skończy. Świadców ze strony *Hunta* jest przeszło 140. Z tym to licznym orszakiem przybył tryumfalnie do Jorku, gdzie go pospółstwo z ukontentowaniem najwyższem spotkało.

Król zawsze jeszcze bawi w Brygton i zdrów jest zupełnie. Doniesienie iakoby miał zamiar udania się do wód Chelteroshamskich, umieszczone w niektórych gazetach, jest bezsadne.

Jenerał *Grosvenor* kandydat do wyborów parlamentowych od miasta Chester, iadąc wieczorem z adwokatem swoim Panem *Long* przez most na rzece *Dee*, był zatrzymany przez stronników partii przeciwney pod pozorem iakoby rostrącił poiażdżem swoim kilku ludzi: Poczem z towarzyszem podróży swoiey z trudnością wyszli z poiażdżu i idąc daley piechotą kilka razy byli poszturchani i pchnięci w błoto. Napastnicy zaś odprzęgli koni i poiażdż stracili do rzeki.

Uważają że Pan *Canning*, tak w czasie wyborów parlamentowych iak i na posiedzeniach iego poczyna swe mowy następującemi słowami: „Niemyślę zabierać wam drugiego czasu, i myśli moje w krótkich słowach objaśni: „Nigdy jednak przyrzeczenia swego w tey mierze nie dotrzymacie; a nawet i to wielkie przeziębienie, które go czyniło słabym w *Liverpool*, nieprzeszkodziło bynajmniej do powiedzenia dwóch mów wielkich, z których iedną miał z rana a drugą po obiedzie.

Kommissyia mająca trudnić się rozbiorem sprawy spiskowych, składa się z następujących osob: Xiążęcia *Portland*, Pierwszych sędziów sądów Krolewskich i mieyskich, pierwszego członka skarbu, Panow *Barror*, *Draper*, *Richerdson*, *Silwester* i jeszcze dziesięciu członków.

W przeszły Czwartek 16. b. m. zaszły dosyć znaczne nieładny w *Preston*. Sprawcami ich byli *Reformatrowie* chcący się pomścić za godnego patrona swojego *Hunda*, który na wyborach parlamentowych tegoż wieczora odbytych miał za sobą bardzo niewiele głosów, a naywięcej ich okazało się dla drugiego kandydata Pana *Carox*. Przy rozpoczęciu ie-

szce wyborów można było przewidzieć że ten ostatni większość mieć będzie. Rozgniewani tem przyjaciele *Hunta* nietylko powybinali okna w sali wyborowej i innych gmachach publicznych, lecz nadto i domom prywatnym nieprzebaczyli. Przy tem zamieszaniu kilku ludzi utraciło życie a nierównie więcej ciężkie odniosło rany.—Kiedy wysyłano ztamąd pocztę do Londynu jeszcze spokojność niebyła powróconą.

Ostatnie doniesienia z Szkocyi podobnież nie są pomyślne: Rozbukane pospółstwo w iednym z miast tamocznych napadło na 50 wolonterów powracających z ćwiczeń wojskowych i ciskało na nich błotem i kamieniami. Po długiej i zaciętej bitwie zwycięstwo zostało na stronie wolonterów, którzy nadto schwytali pięciu głównych hersztów.—Napaści, rozboje podpalania i inne temu podobne występstwa stały się teraz zwyczajnemi w wielu prowincjach irlandzkich.—Za wydanie winowaycy który niedawno strzelił wśród dnia do Pana *Barch* wyznaczono 2500 f. s. nagrody.

Lord *Carrington* ucieszony wyborem syna swojego w członki parlamentu z miasteczka *Vicomb*, kazał upiec ogromnego wołu dla pospółstwa, wystawił go na wielkim targowym placu i kazał przydać do tego 2000 bułek chleba i 40 beczek piwa.

Badania w sprawie *Hunta* odbywają się ciągle w sądzie cywilnym Jorkskim, a pisma publiczne zapełnione są zeznaniami świadków, przeciwko niemu uczynionemi. Co zaś do badań iego towarzyszyów te się jeszcze nierozpoczęły dotychczas.

Umarł tu niedawno pomoenik Sekretarza Stanu spraw zagranicznych *Edward Kun*. Lord *Castlereagh* utracił w nim dostojnego współpracownika.

Kurs Petersburski.

Dukat: hollend: nowy — rubli as: — 11 k. 50.
Ditto — Ditto stary — Ditto — 11 — 40.
Rubel srebrny — — Ditto — 3 — 75.

W PETERSBURGU.

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JECO CESARSKIEY MŚCI.